

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 27Pc/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419200132
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2019:6419200132.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudcom JUDr. Štefanom Juhásom v právnej veci navrhovateľa: U. J., nar. XX. X. XXXX, trvalý pobyt na adrese: A. H. X, Ž. R. H., prechodne na adrese: H. XX/XX, Ž. R. H., proti: O. Š., nar. XX. XX. XXXX, trvalý pobyt na adrese: A. H. X, Ž. R. H., prechodne na adrese: M. P. XX/XX, Ž. R. H., o návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti

rozhodol:

- I. Návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti zamietam.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa podaným návrhom, doručeným Okresnému súdu Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) 10. 1. 2019, domáhal, aby súd zrušil vyživovaciu povinnosť voči jeho plnoletej dcére J. Š., nar. X. X. XXXX, z dôvodu, že ukončila školskú dochádzku a stala sa plnoletou. Výživné navrhovateľ platil na základe rozsudku okresného súdu č. k. 9P/88/2013-10, ktoré hradil k rukám matky O. Š.. Navrhovateľom označená osoba, proti ktorej návrh smeruje, sa k obsahu návrhu nevyjadrila.

2. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), účastníkom je ten, koho zákon za účastníka označuje.

3. Podľa § 156 CMP, účastníkmi konania vo veciach výživného plnoletých osôb sú navrhovateľ a osoba, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné.

4. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZKR“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

5. Navrhovateľ, ktorý je osobou povinnou platiť výživné podal návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti, v ktorom označil ako osobu oprávnenú z vyživovacej povinnosti O. Š., matku J. Š., dcéry navrhovateľa, ktorá však nie je v tomto konaní pasívne vecne legitimovaný subjekt. Oprávnenou osobou je osoba, ktorej svedčí právo podľa hmotného práva a povinnou osobou, ktorej podľa hmotného práva má povinnosť (záväzok), v tomto prípade podľa ustanovení § 62 a nasl. ZKR, týkajúcich sa vyživovacej povinnosti rodičov k deťom. Z uvedených ustanovení ako aj z názvu marginálnej rubriky vyplýva, že či už ide o mal. dieťa alebo dieťa, ktoré dosiahlo plnoletosť, je vždy osobou ktorej svedčí právo na výživné od rodičov. Do dosiahnutia plnoletosti maloleté dieťa koná prostredníctvom svojho zákonného zástupcu. Po dosiahnutí plnoletosti je dieťa oprávnené konať pred súdom samostatne. V danom prípade návrh na zrušenie výživného nesmeruje voči osobe, ktorá je pasívne legitimovaným subjektom, a to plnoletej dcére navrhovateľa, proti ktorej sa domáha zrušiť právo na výživné. Matka J. Š. je jednou z povinných

osôb, ktorá má rovnako ako navrhovateľ výživovaciú povinnosť voči dcére a do dosiahnutia jej plnoletosti bola rozhodnutím súdu iba určená ako osoba, ktorej mal navrhovateľ poukazovať výživné pre dcéru (platobné miesto). Právo na výživné je však vždy právom dieťaťa bez ohľadu na platobné miesto, ktorým je jeden z rodičov. Nedostatok pasívnej legitímácie má za následok zamietnutie návrhu, pretože je zjavne nedôvodný. Z uvedených dôvodov rozhodol súd tak, ako je uvedené v enunciaci tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je potrebné podať v lehote 15 dní od jeho doručenia Okresnému súdu Žiar nad Hronom. Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov ďalej len „CSP“) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 62 ods. 1 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podľa § 64 CMP zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.